

Sám se svým stínem

Dalibor Janda

Silnice odnikud nikam, kamión a noc.
Těžko si bez tebe zvykám večere nic moc.
Poslední z tvých bílých spon v sedačce zapadlá,
Snadno bys teď uhádla, co bych si přál.

Ve zpětném zrcátku hledám minulý čas.
Z nočního čekání bledá otvíráš zas.
Jako bych slyšel tvůj hlas, svůj den mi vyprávíš,
já k tobě přisedám blíž, však má to kaz.

Sám se svým stínem jen fotku tvou na skle mám,
bloudím po cestách.
Sám se svým stínem, vrátit se nemáme kam, ví-íš.

Lépe se zlé slovo říká, hůř bere zpět,
v ruce mi zůstala klika a v čaji med,
Za okny ujíždí svět, setkání, loučení,
už nemám k proclení nic, ani tvůj smích.

Sám se svým stínem jen fotku tvou na skle mám,
bloudím po cestách.
Sám se svým stínem, vrátit se nemáme kam, ví-íš.

V nonstopu, co do tmy bliká chvílku jsem sed,
nad kávou brzy mi tyká blondatej švéd.
V báječný holce se splet, co na to říct mu mám ?
Že taky zůstal jsem sám, docela sám ?

Sám se svým stínem jen fotku
tvou na skle mám, bloudím po cestách.
Sám se svým stínem, vrátit se nemáme kam, ví-íš,
kdo špatně táh.

Sám se svým stínem jen fotku
tvou na skle mám,
bloudím po cestách.
Sám se svým stínem, vrátit se nemáme kam, ví-íš...